
Η απόδοση του κειμένου

Μελέτησα το αρχαίο κείμενο της "Αντιγόνης" καθώς και πολλές μεταφράσεις. Προσπάθησα να αποδώσω το κείμενο στα νέα ελληνικά (με δέος και φόβο, ομολογώ), για να γίνει πιο προσιτό στους σύγχρονους θεατές.

Επεδίωξα να περιέχει συμπυκνωμένα τα διαχρονικά και μεγάλα μηνύματα του ποιητή, έτσι που να μπορεί ο οποιοσδήποτε παρακολουθώντας την παράσταση (που είναι πολύ πιο διαφορετικό από το να διαβάσει το κείμενο) να συλλάβει όσα περισσότερα πράγματα μπορεί και να φτάσει ο λόγος άμεσος στα αυτιά του και να γίνει κατανοητός.

Φιλοδοξία - κίνητρο

Η φιλοδοξία της παράστασης είναι να την παρακολουθήσει αβίαστα και ευχάριστα το ευρύτερο κοινό. Να δει την τραγωδία αυτή με άλλη ματιά και όχι με την ανάμνηση σχολαστικής, μουχλιασμένης, αποξηραμένης από κάθε χυμό και αποστειρωμένης διδασκαλίας. Ας γίνει κίνητρο για να γνωρίσουμε την αρχαία Ελληνική Λογοτεχνία και να την ανακαλύψουμε από την αρχή. Να γίνουν οι Έλληνες κλασικοί ανάγνωσμα, να γνωρίσουμε αυτό το μεγάλο κόσμο, να τους αγαπήσουμε και τους πλησιάσουμε.

Με πολύ αγάπη και σεβασμό έσκυψα πάνω σε αυτό το σπουδαίο έργο του Σοφοκλή και έτσι θέλω να δείτε και εσείς αυτή τη δουλειά μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Το θέατρο στην Άμφισσα έχει μια σταθερή πορεία δεκαέξι χρόνων. Από το καλοκαίρι του 2002 μετεξελίχθηκε σε Δημοτικό Θέατρο και πήρε μορφή επαγγελματική.

Σε μία εποχή όπου η παγκοσμιοποίηση επιβάλλει στον άνθρωπο να ζει κλεισμένος στον εαυτό του, αποξενωμένος, απομακρυσμένος από την παράδοση, μη ζώντας σε ουσιαστική επικοινωνία με τους γύρω του, εγκλωβισμένος σε πρότυπα που τα μέσα του υποδεικνύουν, η Αντιγόνη είναι το ζωντανό παράδειγμα εναντίωσης σε κάθε εξουσία που ασκείται ενάντια στη θέλησή του. Είναι η φωνή διαμαρτυρίας σε κάθε είδος τυποποίησης και εξευτελισμού της ανθρώπινης ύπαρξης. Τολμά εκείνη μόνο να πεθάνει για ιδανικά, για νόμους άγραφους που υπάρχουν βαθιά ριζωμένοι στην ψυχή και που κανένας δεν μπορεί να τους διαγράψει. Το υποσυνείδητο, η ηθική είναι προίκα γενεών ολόκληρων. Είναι το χέρι ενός θεού που ειδικά η εποχή μας έχει απόλυτη ανάγκη.

Μετά από τόσους αιώνες τα δεινά του πολέμου εξακολουθούν να μαστίζουν την ανθρωπότητα. Το έργο κρατά την επικαιρότητα του σε ακέραιο βαθμό.

ΣΟΦΟΚΛΗ

"ΑΝΤΙΓΟΝΗ"

Η Αντιγόνη είναι μια λεπτομέρεια - καταληκτική λεπτομέρεια - του μύθου των Λαβδακιδών (όπου η Άτη και η Ύβρη οργιάζουν από γενιά σε γενιά) αλλά τη λεπτομέρεια αυτή ο Σοφοκλής την αποκόβει από το μύθο και τη χρησιμοποιεί σαν μια υπόθεση αυτοτελή με δική της αρχή, με δική της νοηματική και με άλλους στόχους.

Ο Κρέοντας έχει βγάλει διαταγή να ταφεί με τιμές ο Ετεοκλής και να αφεθεί ατιμωτικά άταφος ο Πολυνείκης.

Ο παραβάτης της διαταγής θα τιμωρηθεί με θάνατο. Η Αντιγόνη όμως δεν ανέχεται ατίμωση του νεκρού αδελφού της, παραβαίνει τη διαταγή και τον "θάβει" και όταν την πιάνουν και τη φέρνουν στον Κρέοντα αντιτάσσει με ήθος το σκεπτικό της πράξης της (και της ψυχολογίας της) στην απόφαση και στο χαρακτήρα του Κρέοντα.

Η επέμβαση του Αίμονα δεν μεταστρέφει τον Κρέοντα και χρειάζονται οι αποκαλύψεις του μάντη Τειρεσία και ο έκδηλος φόβος του Χορού.

Η μεταστροφή του όμως ούτε την αυτοκτονία της Αντιγόνης - μέσα στον κτιστό της "τάφο" - προλαβαίνει, ούτε την αυτοκτονία του Αίμονα αποτρέπει, ούτε της Ευρυδίκης, της γυναίκας του Κρέοντα.

Με μια οι συμφορές όλες έρχονται και επιπίπτουν όλες πάνω στον Κρέοντα - που από την αρχή του έργου παντοδύναμος και ανύποπτος προχωρεί συνέχεια σε μεγαλύτερες εντάσεις, μέχρι σε πολλαπλές συντριβές του, και είναι το πρόσωπο που κυριαρχεί και που η συμπεριφορά του θέτει τα προβλήματα στο έργο.

ΔΗ.ΘΕ. ΑΜΦΙΣΣΑΣ

ΑΠΟΔΟΣΗ - ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ: **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: **ΑΡΙΑΝΝΑ ΜΠΙΝΗ**

ΜΟΥΣΙΚΗ: **ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΙΤΣΟΥ**

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: ΚΑΡΛΙΑΥΤΗ ΠΑΝΤΟΥΛΑ

ΙΣΜΗΝΗ: ΜΑΡΙΔΑΚΗ ΕΦΗ

ΚΡΕΟΝΤΑΣ: ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΦΥΛΑΚΑΣ: ΑΜΠΡΑΖΗΣ ΧΑΡΗΣ

ΑΙΜΟΝΑΣ: ΚΑΡΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ: (μέτζο σοπράνο) ΠΟΛΥΜΕΝΑΚΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΧΟΡΟΣ

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΝΙΑ, ΚΑΡΑΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ